

Rigsdagstidende.

1857. **Forhandlingerne paa Folkethinget. № 218.**

Ottende Session.

57de Møde.

Torsdagen den 19de Februar.

(Fort.)

P. Ossen (fortsat): Et Par af vore dramatiske Forfattere have forsøgt at støtte sig til Loven om Eneret for Kunstfager, og derfor ladet enhver af deres udgivne Comedier påaattykke den Erklæring, at de forbeholdt sig deres Ret til at disponere over Stykkets offentlige Opførelse, men Comedierne bleve naturligvis spillede ligesuldt af Hvemsomhelst, og der var ikke engang nogen Jurist, som turde opmuntre Forfatterne til at anlægge Sag mod dem, som kun havde taget, hvad ingen Lov forbød dem at tage.

En Lov, som skulde omfatte den hele litteraire Eiendomsret, vilde vistnok blive et meget vidtløftigt Arbejde, og derfor ogsaa kræve vidtløftige Forberedelser, men de mange Theatre og de saa dramatiske Forfattere taale ikke godt, ret længe at være prisgløne til Følgerne af den nuværende Lovløshed. En Lov, som kun stiftede Forfatterne, og følgelig ogsaa de Theatre, med hvem Forfatterne contraherede, Eneret til Opførelse af deres dramatiske Arbejder, vilde derimod snart kunne blive færdig, og da den Bestemmelse, at intet Theater uden vedkommende Forfatters, Oversætters eller Bearbejders Tilladelse maatte benytte Vedkommendes Arbejde til offentlig Opførelse, vilde komme til at staa temmelig isoleret i en Lov om den litteraire Eiendomsret, som jo nærmest vilde have at ordne Forholdet mellem Forlægger og Forfatter, saa synes der ikke at kunne være nogen væsentlig Hindring for, at en Bestem-

melse, som stiftede Theatrene Eiendomsretten til deres Repertoire, kunde tages selvstændigt, uden at hele det øvrige Lovgivningsværk, der ikke i mindste Maade derved præjudiceres, behøvede at afventes. Om nu end den høitærede Justitsminister eller en af de andre høitærede Ministre, der have det Hverv at være tilstede paa Justitsministerens Begne, med Nei vil besvare det Spørgsmaal, om det vil være muligt i næste Session at forelægge en Lov om litterair Eiendomsret i det Hele, saa har jeg dog det velbegrundede Haab, at Ministeren ikke vil sige Nei til at forelægge os en Lov, som kunde stiftre Forfatterne og Theatrene Eiendomsretten til deres Stykker; thi forholder det sig saaledes, som de offentlige Blade have fortalt, at Justitsministeren har truet et Theater med Privilegiets Fortabelse, hvis det opførte Jeppe paa Bjerget, som uden noget somhelst Forbehold er udgivet for over 100 Aar siden, saa har man i denne Handling en Garantie for, at Ministeriet med varm Interesse omfatter de dramatiske Forfatterses Vel, og det kan da heller ikke kaldes ubeskedent, om man for de nulevende Forfattere udbeder sig den samme Beskyttelse, som saa uventet er bleven deres forlængst hedsfærne Stamsæder til Deel.

Indenrigsministeren: Da den heromhandlede Lovgivnings sag saa at sige ligger i Fællig mellem os alle 3 Ministre, et Fællesskab, som endnu ikke ganske er udfikstet — jeg skal ikke her indlade mig paa, hvem den maaskee nærmest maatte komme til at henhøre under — og da min Collega Justitsministeren i dette Dieblit ikke er tilstede, saa vil Thinget maaskee tillade mig at svare paa denne Forespørgsel. Det skal ganske vist erkendes, at vor Lovgiv-